

Środa, 9 lipca 2008 r.

- au) jest zaniepokojony impasem w negocjacjach na temat rozbrojenia w kwestiach takich jak traktat o zakazie wykorzystywania materiałów rozszczepialnych oraz przegląd protokołu do konwencji w sprawie broni biologicznej, a także brakiem postępów w ratyfikacji traktatu o całkowitym zakazie prób jądrowych; uznaje jednak, że 63. sesja ONZ stanowi dla UE doskonałą sposobność odegrania wiodącej roli w promowaniu ratyfikacji i upowszechnianiu idei niedawno uzgodnionego traktatu zakazującego stosowania amunicji kasetowej, a także w rozpoczęciu negocjacji zmierzających do zawarcia międzynarodowego traktatu o handlu bronią oraz międzynarodowego traktatu wprowadzającego całkowity zakaz stosowania broni zawierającej zubożony uran; wzywa UE i ONZ do dalszych wysiłków na rzecz wzmocnienia programu działań ONZ dotyczącego nielegalnego handlu ręczną bronią strzelecką i bronią lekką oraz na rzecz rozszerzenia zakresu stosowania traktatu ottawskiego o zakazie stosowania min przeciwpiechotnych;
- av) wzywa państwa członkowskie UE, aby dołożyły niezbędnych starań w celu zapewnienia międzynarodowego konsensusu, który umożliwi zakończenie negocjacji dotyczących wszechstronnej konwencji w sprawie terroryzmu międzynarodowego;
- aw) wzywa Radę, aby zachęcała do podejmowania wszelkich działań oraz do odpowiedniego finansowania w celu uwzględnienia kwestii płci we wszystkich aspektach działalności ONZ;
- ax) wzywa Radę do wspierania wszelkich działań mających na celu przeciwdziałanie ginięciu gatunków i ochronę środowiska, a także mobilizowanie niezbędnych środków finansowych;
2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszego zalecenia Radzie oraz przedstawienia go do wglądu Komisji.

Rola sędziego krajowego weuropejskim systemie wymiaru sprawiedliwości

P6_TA(2008)0352

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie roli sędziego krajowego weuropejskim systemie wymiaru sprawiedliwości (2007/2027(INI))

(2009/C 294 E/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 61 Traktatu WE, który przewiduje stopniowe ustanowienie przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, w tym przyjęcie środków w dziedzinie współpracy sądowej w sprawach cywilnych i karnych,
- uwzględniając program haski dotyczący wzmocnienia wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w Unii Europejskiej⁽¹⁾, przyjęty przez Radę Europejską w Brukseli w dniu 5 listopada 2004 r., oraz komunikat Komisji z dnia 10 maja 2005 r. pt. „Program haski: dziesięć priorytetów na najbliższe pięć lat” (COM(2005)0184),
- uwzględniając postulat Rady Europejskiej obradującej w Laeken w dniach 14-15 grudnia 2001 r., dotyczący szybkiego stworzenia sieci europejskiej wspierającej szkolenie pracowników sądowych, dzięki której współpracujące ze sobą organy sądowe nabrałyby do siebie większego zaufania,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 września 1991 r. w sprawie utworzenia Akademii Prawa Europejskiego⁽²⁾ oraz swoją rezolucję z dnia 24 września 2002 r. w sprawie Europejskiej Sieci Szkolenia Kadr Wymiaru Sprawiedliwości⁽³⁾,
- uwzględniając komunikaty Komisji z dnia 29 czerwca 2006 r. w sprawie szkolenia pracowników wymiaru sprawiedliwości w Unii Europejskiej (COM(2006)0356), z dnia 5 września 2007 r. pt. „Skuteczna Europa — stosowanie prawa wspólnotowego” (COM(2007)0502) oraz z dnia 4 lutego 2008 r. w sprawie stworzenia forum dla omawiania strategii i praktyk UE w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości (COM(2008)0038),

⁽¹⁾ Dz.U. C 53 z 3.3.2005, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 267 z 14.10.1991, s. 33.

⁽³⁾ Dz.U. C 273 E z 14.11.2003, s. 99.

Środa, 9 lipca 2008 r.

- uwzględniając decyzję Rady 2008/79/WE, Euratom z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie zmiany Protokołu w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości ⁽¹⁾, jak również wynikające z niej zmiany Regulaminu Trybunału Sprawiedliwości polegające na wprowadzeniu pilnego trybu prejudycjalnego,
  - uwzględniając postanowienia art. 81 ust. 2 lit. h) oraz art. 82 ust. 1 lit. c) przyszłego Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, dodane traktatem lizbońskim, które przewidują podstawę prawną środków mających na celu zapewnienie wspierania szkolenia sędziów i innych pracowników wymiaru sprawiedliwości,
  - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A6-0224/2008),
- A. mając na uwadze, że ankieta przeprowadzona do celów niniejszej rezolucji w drugiej połowie 2007 r. zwróciła uwagę na:
- znaczne różnice w znajomości prawa wspólnotowego wśród sędziów krajowych ⁽²⁾ w Unii Europejskiej, którzy posiadają świadomość, że jest ona czasami bardzo ograniczona,
  - pilną potrzebę podniesienia ogólnych umiejętności sędziów krajowych w zakresie posługiwania się językami obcymi,
  - trudności, których doświadczyli sędziowie krajowi w zakresie dostępu do konkretnych i aktualnych informacji dotyczących prawa wspólnotowego,
  - konieczność poprawy i zwiększenia intensywności wstępnego oraz ustawicznego kształcenia sędziów krajowych w zakresie prawa wspólnotowego,
  - stosunkowy brak znajomości trybu prejudycjalnego wśród sędziów oraz konieczność wzmocnienia dialogu między sędziami krajowymi a Trybunałem Sprawiedliwości,
  - fakt, że prawo wspólnotowe jest przez wielu sędziów postrzegane jako nadmiernie złożone i nieprzejrzyste,
  - konieczność zagwarantowania, aby prawo wspólnotowe lepiej nadawało się do stosowania przez sędziów krajowych,
- B. mając na uwadze, że podstawową odpowiedzialność za szkolenie pracowników wymiaru sprawiedliwości, także w wymiarze europejskim, ponoszą państwa członkowskie; mając na uwadze, że wyżej wspomniany Program haski zawiera oświadczenie Rady Europejskiej, w którym stwierdza ona, że „elementy dotyczące UE powinny być regularnie włączane do szkoleń władz sądowych” ⁽³⁾, oraz mając na uwadze, że szkolenie sędziów w poszczególnych państwach członkowskich pozostaje jednak przedmiotem wspólnego zainteresowania instytucji UE i każdego państwa członkowskiego,
- C. mając na uwadze, że prawa wspólnotowego nie można postrzegać jako dziedziny zarezerwowanej dla elitarnego grona specjalistów oraz że możliwości szkolenia w tej dziedzinie nie mogą ograniczać się do sędziów sądów wyższych instancji, ale powinny raczej obejmować jednakowo sędziów na wszystkich szczeblach systemu wymiaru sprawiedliwości,
- D. mając na uwadze, że niektóre organy wspierane finansowo przez Wspólnotę odnoszą coraz większe sukcesy i już w tym momencie szkolą wielu sędziów i prokuratorów,
- E. mając na uwadze, że znajomość języków obcych ma duże znaczenie dla zapewnienia właściwej współpracy sądowej, w szczególności w sprawach cywilnych i handlowych, w obszarach, w których przewidziano bezpośredni kontakt między sędziami, oraz dla zapewnienia dostępu do programów wymiany dla sędziów,
- F. mając na uwadze, że pomimo ciągłych wysiłków ze strony Trybunału Sprawiedliwości, obecny przeciętny czas orzekania w trybie prejudycjalnym jest zbyt długi, co znacznie obniża jego atrakcyjność dla sędziów krajowych,

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2008, s. 42.

⁽²⁾ Dla celów niniejszej rezolucji odniesienia do prawa wspólnotowego należy rozumieć jako dotyczące również prawa Unii.

⁽³⁾ Dz.U. C 53 z 3.3.2005, s. 1 (s. 12).

Środa, 9 lipca 2008 r.

- G. mając na uwadze, że Trybunał Sprawiedliwości uznał, iż to do państw członkowskich należy ustanowienie systemu środków prawnych i procedur zapewniających poszanowanie prawa do skutecznej ochrony sądowej praw wynikających z prawa wspólnotowego ⁽¹⁾,
- H. mając na uwadze, że żadnych sformułowań zawartych w niniejszej rezolucji nie należy interpretować jako wpływające na niezależność sędziów i krajowych systemów wymiaru sprawiedliwości, zgodnie z zaleceniem nr R(94)12 Komitetu Ministrów Rady Europy, Europejską kartą o statusie sędziów z 1998 r.,

Sędzia krajowy jako pierwszy sędzia prawa wspólnotowego

1. stwierdza, że Wspólnota Europejska jest wspólnotą opartą na rządach prawa ⁽²⁾; zwraca uwagę, że prawo wspólnotowe pozostaje martwą literą prawa, jeżeli nie jest właściwie stosowane w państwach członkowskich, także przez sędziów krajowych, którzy są zatem spoiwem systemu wymiaru sprawiedliwości Unii Europejskiej i którzy odgrywają zasadniczą i niezastąpioną rolę w tworzeniu jednolitego porządku prawnego w Europie, również w świetle ostatnich osiągnięć ustawodawcy wspólnotowego ⁽³⁾, dotyczących wzmożonego udziału sędziów krajowych oraz przyznania im większej odpowiedzialności we wdrażaniu prawa wspólnotowego;
2. z zadowoleniem przyjmuje fakt stwierdzenia przez Komisję, że sędziowie krajowi pełnią istotną rolę w zapewnianiu poszanowania prawa wspólnotowego, na przykład poprzez zasady pierwszeństwa prawa wspólnotowego, skutku bezpośredniego, spójności interpretacji i odpowiedzialności państwa za naruszanie prawa wspólnotowego; wzywa Komisję do podejmowania wysiłków w tym kierunku, poza istniejącymi już inicjatywami sektorowymi; ponadto wzywa Komisję do bezwzględnego opublikowania noty informacyjnej dotyczącej roszczeń o odszkodowanie za naruszanie prawa wspólnotowego przez władze krajowe;

Kwestie językowe

3. uważa, że język jest głównym narzędziem pracowników wymiaru sprawiedliwości; uważa, że aktualny poziom szkolenia w zakresie języków obcych dla sędziów krajowych, w połączeniu z obecnym poziomem znajomości prawa wspólnotowego, ogranicza nie tylko możliwości współpracy sądowej w przypadku konkretnych instrumentów, lecz także budowanie wzajemnego zaufania, właściwe stosowanie doktryny *acte clair* i udział w programach wymiany; wzywa wszystkie podmioty zajmujące się szkoleniem pracowników wymiaru sprawiedliwości do zwrócenia szczególnej uwagi na szkolenie sędziów w zakresie znajomości języków obcych;
4. stwierdza, że stosowanie prawa wspólnotowego przez sędziów krajowych stawia wyższe wymagania przed sędziami krajowymi, w szczególności z państw członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej w maju 2004 r. lub później, w związku z czym należy wzmocnić środki wspierające kształcenie sędziów w tych państwach członkowskich;
5. jest ponadto zdania, że uchwalając szereg przepisów zawierających normy kolizyjne prawodawca wspólnotowy podjął decyzję dotyczącą polityki, która wiąże się z możliwością stosowania prawa obcego przez sędziów krajowych, co może również skutkować przyjęciem podejścia porównawczego; uważa, że wszystkie te aspekty łącznie dodatkowo wzmocniają argumenty przemawiające za zwiększeniem szkolenia w zakresie znajomości języków obcych;
6. uważa, że w interesie publicznym leży podniesienie umiejętności językowych sędziów w państwach członkowskich; wzywa zatem państwa członkowskie do zapewnienia nieodpłatności takich szkoleń i łatwego do nich dostępu, a także do przeanalizowania umożliwienia sędziom nauki języków za granicą, w państwie członkowskim, w którym dany język jest używany, na przykład w połączeniu z uczestnictwem w programie wymiany sędziów;
7. uważa, że dostęp do literatury naukowej w języku ojczystym sędziego jest istotny dla lepszego zrozumienia prawa wspólnotowego, oraz zwraca uwagę na widoczny niedobór literatury specjalistycznej na temat prawa wspólnotowego w niektórych urzędowych językach UE, na przykład dotyczącej prawa prywatnego międzynarodowego, oraz poważne potencjalne skutki, które niesie to dla tworzenia wspólnego porządku prawnego odzwierciedlającego różnorodność tradycji prawnych; w związku z tym wzywa Komisję do wsparcia rozwoju takiej literatury, w szczególności w mniej używanych językach urzędowych;

⁽¹⁾ Sprawa C-50/00 P UPA [2002], Zb. Orz. s. I-6677, pkt 41.

⁽²⁾ Orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości w sprawie 294/83 „*Les Verts*” v *European Parliament* [1986] Zb. Orz. 1339, ustęp 23.

⁽³⁾ Zob. np. rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1.)

Środa, 9 lipca 2008 r.

Dostęp do odpowiednich źródeł poznania prawa

8. zwraca uwagę, że wielu sędziów krajowych nie posiada regularnego i właściwego dostępu do kompletnych i aktualnych informacji o prawie wspólnotowym, a prawo wspólnotowe jest czasami niewystarczająco obecne w krajowych dziennikach urzędowych, kodeksach, komentarzach, czasopismach i podręcznikach oraz opiera się o tłumaczenie nierównej jakości; wzywa państwa członkowskie do ponownego podjęcia wysiłków w tym obszarze;

9. jest zdania, że prawdziwa europejska przestrzeń sądowa, która umożliwia skuteczną współpracę sądową, wymaga nie tylko znajomości prawa europejskiego, lecz również wzajemnej ogólnej wiedzy o systemach prawnych innych państw członkowskich; podkreśla brak konsekwencji w traktowaniu prawa obcego w Unii Europejskiej i uważa, że w przyszłości należy rozwiązać ten istotny problem; w tym zakresie zwraca uwagę na horyzontalny przegląd stosowania prawa zagranicznego w sprawach cywilnych i handlowych, który Komisja ma opublikować w najbliższej przyszłości, oraz badania prowadzone obecnie w ramach Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego;

10. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja zamierza działać na rzecz większej dostępności baz danych orzeczeń sądów krajowych dotyczących prawa wspólnotowego; uważa, że te bazy danych powinny być w jak największym stopniu kompletne i przyjazne dla użytkownika; uważa ponadto, że konwencje i rozporządzenie w sprawie jurysdykcji i wykonywania orzeczeń w sprawach cywilnych i handlowych stanowiłyby przykładowe dokumenty, które należałoby ująć w europejskiej bazie danych, biorąc pod uwagę ich częste wykorzystywanie przez sędziów krajowych;

11. jest zdania, że wszyscy sędziowie krajowi powinni mieć dostęp do baz danych zawierających oczekujące na rozpatrzenie wnioski o wydanie orzeczeń w trybie prejudycjalnym ze wszystkich państw członkowskich; uważa, że równie pożyteczne byłoby podawanie dalszych informacji o orzeczeniach sądów krajowych, które złożyły wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, co poruszył już Trybunał Sprawiedliwości w nocie informacyjnej dotyczącej składania przez sądy krajowe wniosków o wydanie orzeczeń w trybie prejudycjalnym ⁽¹⁾;

12. uważa, że biorąc pod uwagę bogactwo dostępnych w Internecie informacji o prawie wspólnotowym, sędziowie, poza merytorycznymi aspektami prawa, muszą być także szkoleni w zakresie skutecznych sposobów dostępu do aktualnych źródeł prawa;

13. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji do publikowania przygotowanych przez obywateli podsumowań wspólnotowych aktów prawnych i uważa, że takie nieprawnicze podsumowania pomogłyby także prawnikom szybciej dotrzeć do odpowiednich informacji;

14. zachęca do rozwoju narzędzi internetowych i inicjatyw w dziedzinie kształcenia się za pośrednictwem nośników elektronicznych, co chociaż nie odpowiada na wszystkie potrzeby w zakresie szkolenia, powinno być postrzegane jako uzupełnienie bezpośrednich kontaktów między sędziami i nauczycielami;

W kierunku lepszej organizacji ram szkolenia pracowników wymiaru sprawiedliwości w Unii Europejskiej

15. apeluje, aby w szkoleniu wszystkich pracowników sądowych na poziomie krajowym elementy dotyczące UE:

- były systematycznie uwzględniane w procesie kształcenia oraz w trakcie egzaminów uprawniających do wykonywania zawodów prawniczych,
- zostały dodatkowo wzmocnione od najwcześniejszych możliwych etapów w górę, z większym naciskiem na aspekty praktyczne,
- obejmowały metody wykładni i zasady prawne, które mogą być nieznanne w krajowym porządku prawnym, ale pełnią istotną rolę w prawie wspólnotowym;

16. zwraca uwagę na coraz większe powodzenie programu wymiany dla pracowników sądowych; zachęca Europejską Sieć Szkolenia Kadr Wymiaru Sprawiedliwości do udostępnienia go jak największej liczbie sędziów oraz do zapewnienia odpowiedniego włączenia sędziów specjalizujących się w sprawach cywilnych, handlowych i administracyjnych; z zadowoleniem przyjmuje działania Sieci w zakresie szkolenia językowego i poszerzenie programu wymiany o Trybunał Sprawiedliwości, Eurojust i Europejski Trybunał Praw Człowieka;

⁽¹⁾ Dz.U. C 143 z 11.6.2005, s. 1, ustęp 31.

Środa, 9 lipca 2008 r.

17. uważa, że zapewnienie możliwości uczestnictwa sędziów krajowych w podstawowym i zaawansowanym szkoleniu należy pod względem finansowym i logistycznym głównie do państw członkowskich; uważa zasadniczo, że sędziowie nie powinni ponosić żadnych kosztów związanych ze swoim szkoleniem w dziedzinie prawa wspólnotowego; zwraca się do Komisji o przedstawienie Parlamentowi szacunkowych kosztów związanych z tymczasowym zastąpieniem sędziów uczestniczących w programach wymiany w przypadku każdego państwa członkowskiego;

18. uwzględniając uznanie przez Komisję, że EJTN ma de facto monopol na prowadzenie programu wymiany dla władz sądowych, wzywa Komisję do zapewnienia, że stosowane przez EJTN procedury finansowania tych programów wymiany odzwierciedlają tę monopolistyczną sytuację; wzywa w szczególności do usprawnienia owych procedur w celu zagwarantowania, że środki finansowe są udostępniane terminowo oraz umożliwienia EJTN organizowania i prowadzenia skutecznych programów, które spełniają oczekiwania i złożone zobowiązania wobec uczestniczących krajowych uczelni, organów międzynarodowych oraz sędziów i prokuratorów; uważa, że w przeciwnym razie wiarygodność programu wymiany może zostać zakwestionowana, na niekorzyść sędziów krajowych i prokuratorów zainteresowanych uczestnictwem w owym programie oraz rozwoju wzajemnego zaufania wśród europejskich organów sądowych;

19. zwraca uwagę na ocenę Komisji, że najstosowniejszą formą promowania szkolenia w europejskiej przestrzeni sądowej jest obecnie wsparcie finansowe dla różnych organów w ramach programu ramowego „prawa podstawowe i sprawiedliwość” na lata 2007-2013 oraz że kwestia, czy obecne struktury w zakresie szkolenia pracowników wymiaru sprawiedliwości powinny przyjąć inną formę, może zostać ponownie zbadana, gdy program ten dobiegnie końca;

20. wzywa Komisję do przeprowadzenia szczegółowej oceny wyników tego programu ramowego przy uwzględnieniu niniejszej rezolucji oraz do opracowania nowych wniosków dotyczących rozwoju i dywersyfikacji środków wspierających kształcenie sędziów;

21. uważa jednak, że nadszedł czas na pragmatyczne instytucjonalne rozwiązanie kwestii szkolenia pracowników wymiaru sprawiedliwości na szczeblu UE, które w pełni wykorzystywałoby istniejące struktury, a jednocześnie niepotrzebnie nie powieliłoby programów i struktur; wzywa zatem do utworzenia Europejskiej Akademii Sądowej składającej się z Europejskiej Sieci Szkolenia Kadr Wymiaru Sprawiedliwości oraz Akademii Prawa Europejskiego; apeluje, aby to rozwiązanie instytucjonalne uwzględniło odpowiednie doświadczenie wyniesione z działalności Europejskiego Kolegium Policyjnego;

22. uważa, że sędziowie krajowi nie mogą przyjmować biernej postawy w stosunku do prawa wspólnotowego, jak jasno wynika z orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości dotyczącego sądów krajowych, które badają kwestie prawa wspólnotowego z urzędu ⁽¹⁾;

23. apeluje o wzmocnienie szkolenia kandydatów do nominacji sędziowskich począwszy od najwcześniejszych etapów, analogicznie do powyższych sugestii i wniosków dotyczących sędziów krajowych;

Wzmocniony dialog między sędziami krajowymi a Trybunałem Sprawiedliwości

24. uważa, że tryb prejudycjalny stanowi istotną gwarancję spójności wspólnotowego porządku prawnego oraz jednolitego stosowania prawa wspólnotowego;

25. wzywa Trybunał Sprawiedliwości oraz wszystkie zainteresowane strony do skrócenia średniego czasu orzekania w trybie prejudycjalnym, co uczyni tę istotną możliwość dialogu bardziej atrakcyjną dla sędziów krajowych;

26. wzywa Komisję do zbadania, czy krajowe przepisy proceduralne stanowią faktyczne lub potencjalne przeszkody dla składania przez sądy lub trybunały państw członkowskich wniosków o wydanie orzeczeń w trybie prejudycjalnym zgodnie z postanowieniami art. 234 akapit drugi traktatu WE oraz do zdecydowanego ścigania naruszeń, które te przeszkody stanowią;

⁽¹⁾ Sprawy C-312/93 Peterbroeck [1995], Zb. Orz. str. I-4599, C-473/00 Cofidis [2002], Zb. Orz. s. I-10875 oraz C-168/05 Mostaza Claro [2006], Zb. Orz. s. I-10421.

Środa, 9 lipca 2008 r.

27. uważa, że ograniczenia właściwości Trybunału Sprawiedliwości, dotyczące zwłaszcza tytułu IV traktatu WE, mają niepotrzebny, niekorzystny wpływ na jednolite stosowanie prawa wspólnotowego w tych obszarach i stanowią negatywny sygnał dla zdecydowanej większości sędziów zajmujących się takimi sprawami, co uniemożliwia im nawiązanie bezpośredniego kontaktu z Trybunałem Sprawiedliwości i powoduje niepotrzebne opóźnienia;

28. ubolewa, że na mocy art. 10 protokołu dotyczącego postanowień przejściowych, dołączonego do traktatu z Lizbony, uprawnienia Trybunału Sprawiedliwości odnoszące się do aktów prawnych w dziedzinie współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych, które zostały przyjęte przed wejściem w życie tego traktatu, mają pozostać niezmienione, ponieważ zgodnie z obowiązującym traktatem UE ustanowiono je na okres przejściowy wynoszący pięć lat; z zadowoleniem przyjmuje jednak deklarację konferencji międzyrządowej dotyczącą tego artykułu protokołu i w związku z tym wzywa Radę i Komisję, aby wspólnie z Parlamentem ponownie przyjęły te akty prawne w dziedzinie współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych, które zostały przyjęte przed wejściem w życie traktatu lizbońskiego;

29. biorąc pod uwagę wprowadzenie pilnego trybu prejudycjalnego, zgadza się z Radą, że kwestią istotną jest, aby Trybunał Sprawiedliwości podał wytyczne, z których mogliby korzystać sędziowie krajowi przy podejmowaniu decyzji o tym, czy składać wniosek o tryb pilny;

30. wzywa Trybunał Sprawiedliwości do rozważenia wszystkich możliwych ulepszeń trybu prejudycjalnego, które polegałyby na ściślejszym zaangażowaniu sędziego krajowego w jego postępowanie, w tym większych możliwości wyjaśnienia wniosku oraz uczestnictwa w procedurze ustnej;

31. uważa, że w zdecentralizowanym i dojrzałym wspólnotowym porządku prawnym sędziów krajowych nie należy marginalizować, lecz przyznać im większe kompetencje oraz dodatkowo wspierać ich w roli pierwszych sędziów prawa wspólnotowego; w związku z tym apeluje o rozważenie systemu „zielonego światła”, w ramach którego sędziowie krajowi mogliby załączać swoje propozycje odpowiedzi na pytania kierowane do Trybunału Sprawiedliwości, który następnie w określonym terminie mógłby decydować, czy uznać proponowany wyrok czy orzekać w charakterze sądu wyższej instancji;

Lepsze dostosowanie przepisów prawa do stosowania przez sędziów krajowych

32. odnotowuje utworzenie forum dla omawiania strategii i praktyk UE w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości i wzywa Komisję do zapewnienia przejrzystości dyskusji prowadzonych na forum; przyjmuje do wiadomości zobowiązanie Komisji do regularnego przedkładania sprawozdań zarówno Parlamentowi, jak i Radzie;

33. podkreśla konieczność stosowania jaśniejszego języka w prawodawstwie wspólnotowym oraz większej spójności terminologicznej między dokumentami prawnymi; w szczególności popiera projekt wspólnych ram odniesienia w europejskim prawie umów jako instrument lepszego stanowienia prawa;

34. zdecydowanie popiera Komisję, jeśli chodzi o nacisk na systematyczne przedstawianie przez państwa członkowskie tabel korelacji określających sposób, w jaki dyrektywy wspólnotowe są wdrażane w krajowych przepisach prawnych; zgadza się, że tabele takie dostarczają wartościowych informacji, przy jednoczesnym minimalnym nakładzie kosztów i starań; uważa ponadto, że tabele korelacji zwiększają przejrzystość we wprowadzaniu w życie prawa wspólnotowego i dają sędziom krajowym oraz stronom w prowadzonych przez nich sprawach realną szansę sprawdzenia, czy za konkretnym przepisem krajowym stoi prawo wspólnotowe oraz upewnienia się, czy dokonano właściwej transpozycji, a jeśli tak — to w jaki sposób;

*

* *

35. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wraz ze sprawozdaniem właściwej komisji Radzie i Komisji, jak również Trybunałowi Sprawiedliwości i Europejskiemu Rzecznikowi Praw Obywatelskich.